

dne Jekaterinoslaw ter Petromsk. V zadnjih dneh se je samo v guberniji Lupansk 767 oseb zaprlo; 18 oseb se je po vojnem pravu obsodilo in obštelilo. Tudi vpoklicanje ruske črne vojske se ne vrši gladko. V mnogih krajih zglaša se le ena četrtina vojni službi podvrženih. Vpoklicane se mora s silo v vojašnice vleči.

Nemško poročilo od torca.

K.-B. Berlin, 28. decembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se danes uradno poroča:

Zahodno bojišče: Pri Nieuportu ponovil je sovražnik svoje napadalne poskuse brez vsacega uspeha. Bil je pri tem podpiran z ognjem od morja, ki nam ni prizadel nobene škode; pač pa je ta ogenj nekaj prebivalcev mesta Westende ubil in ranil. Tudi napad sovražnika proti posesti St. Georges, ki je bila v njegovih uradnih naznanilih kot v njegovih rokah se nahajajoča označena, se je ponesrečil.

Južno mesta Ypern vzeli smo sovražni streljski jarek; pri temu padlo je par tucatov vjetnikov v naše roke.

Večkratni močnejši napadi nasprotnika v pokrajini severno-zahodno mesta Arras bili so zavrnjeni.

Južno-vzhodno Verduna ponovil je sovražnik svoje napade, istotako brez uspeha. Isto se je zgodilo pri njegovi nameri, višočine zahodno Sennheima, za katere smo se večeraj borili, nazaj pridobiti.

Vzhodno bojišče: Iz vzhodne Pruske in Poljske, severno reke Visle, ničesar novega.

Na levem bregu Visle razvijajo se naši napadi vkljub jako neugodnemu vremenu naprej. Najvišje vodstvo armade.

Ruski armadni poveljnik pretepa svoje oficirje.

Očividci pripovedujejo o čudnih razmerah v ruskem glavnem stanu. Ruski generalisimus veliki knez Nikolaj Nikolajevič pretepa svoje oficirje; nekatere pa je pustil naravnost ustreliti.

Poročevalec laškega lista „Stampa“ poroča: Kozaki pričenjajo uničevanje v židovskih hišah; potem pridejo v hiše Poljakov in Končono one Rusov. Celo hišo nekega popa so razrušili. Kozaki oficirji se ne sramujejo, da se sami hvaležijo svojega ropanja.

V Varšavi vlada velik strah pred Nemci. Dan in noč se čuje molitev prebivalstva. Varšava postala je ena sama velika cerkev. Poročevalec pripoveduje tudi, kako je ravnal veliki knez z varšavskim poveljnikom. Ko je prišel, pustil je veliki knez komando k raportu poklicati. Zavpil je takoj: „Kaj delate, vi strahopetci! Mi ne damo Varšave in če nas vse pokoljejo.“ Pri teh besedah udaril je besno s konjskim bičem po mizi. Potem je stopil h generalu Plehwe, sinu znanega ministra, ga prijel za vrat in zakričal: „Zakaj niste moje povelje takoj izvršili? Kje ste bili?“ General je odgovoril: „Visokost, bil sem v kopelji.“ „Kanalja!“ odgovoril je veliki knez in je generala preklofotal...

Angleški torpedovec se potopil.

K.-B. London, 28. decembra. Renterjeva pisarna (angleška) poroča: Neki angleški torpedovec sunil je med hudim viharjem v bližini St. Andrewa (na Šotskem) na neko skalo. Močstvo se rešili.

Mesto sile.

Po izbruhu vojne se je svet povpraševal, jeli vojni na sledi v carjevi državi revolucija. Revolucijske sile delujejo v Rusiji pred vsem v

velikih mestih, najbolj v Petrogradu. Kdor hoče umevati nemire v Petrogradu, mora ognjenik tudi poznati.

Petrograd! V švedski močvirni pokrajini, v sovražnem ozemlju, je postavil Peter Veliki svojo prestolico, jo zgradil in obljudil, preden se je še s Švedi sklesil mir. Tu je hotel vladati, 1000 milj proč od svete Moskve, kjer so mu počivali v gomilah očetje in očetov očetje, kjer je okoščenelo carstvo ločevalo vladarja in podanika in kjer so plemiči strelci kljub knuti in vešalom vedno prežali pa carjevo življenje.

Petra, ki je preživel nekaj svoje mladosti v angleških in v nizozemskih pomorskih mestih, je vlekel k morju, k zapadu. Hotel je s silo preustrojiti državo po vzorcu zapada. Ni se mu posrečilo ne njemu in tudi ne njegovim naslednikom Niti v Petrogradu.

Volja, ki je mesto izsilila iz samotne ravnani, se Petrogradu še zdaj pozna. Trge in ceste, cerkve, bogate palače je takorekoč s silo pričaral iz močvirja. V kot je pa potisnil revščino in bedo. Pozabil je nekaj, v Petrogradu ni ustvaril srednjega stanu.

Če stojiš na razsežnem trgu pred zimsko palačo, kjer je rdeč, podoben krvi, zamazan, in se obrneš, se ti zdi, da stejiš sredi klešč, tako obdajajo palače ta trg. Enkrat so se te klešče zaprle. Kip carja Aleksandra je škropila kri pretepenih in razstreljenih revežev. Devet let je šele, ko se je to godilo.

Na Nevskem stoji stara kazenska katedrala. Tam moli bogata Rusija, car, carica, veliki knezi, velike kneginje, plemstvo in lahkožive plesalke, zviti trgovci. Pred cerkvijo je prišel pred devetimi leti moliti tudi ubogi, teptani, delavski rod. Pod 132 korintskimi stebri so se zbirali dijaki, delavci, mužiki, navdušeni ljudje in radovedneži. Pred njimi pa stoji pop s križem.

Klic gre med množico, da naj gre k carju in da naj pop carju vse pove, kar uboga para želi. In svedenik vodi svojo čedo po zlatem Nevskem, čez policijski most k zimski palači. Težka črna reka prisili, da morajo obstati kočije, pristave ki kriče, potisne na stran. Policisti se skrivajo, oni na konjih se umaknejo skozi vrata palače, kjer je nastavljeni generalni štab. Množica pa koraka naprej, prepevajoč slovesne pesmi. Čez nekaj minut pa prijezdijo kozaki, ki razženejo ljudi z biči. Od tistega dne naprej so se uporili uboge delavske pare v Petrogradu večkrat ponavljali. Carski papizem se zanje ne zanima in v krvi, pa v ječi in v Sibiriji zatlači vsak delavski pokret za izboljšanje delavskega položaja. Od sedanje vojske i rusko delavstvo pričakuje, da mu napočijo po porazu samodrškega caropapizma boljši dnevi.

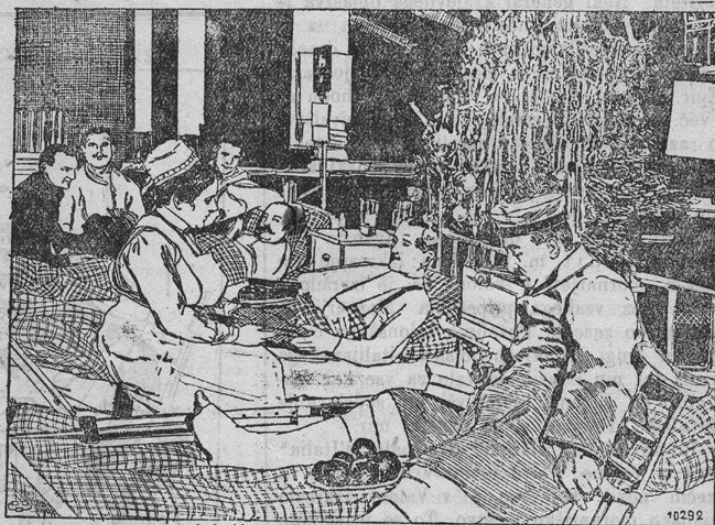
Božič v bolnici.

Po vseh vojaških bolnišnicah, v katerih se nahajajo naši hrabri ranjeni vojaki, praznovalo se je tudi božič. Naša današnja slika kaže tako božično praznovanje v neki nemški vojaški bolnišnici.

XXXXXXXXXX

Ali si se že na „Štajerca“ naročil? — Ako ne, stori to takoj!

XXXXXXXXXX

Weihnachten im Lazarett.

Turški parlament.

K.-B. Carigrad, 21. decembra. Vlada je zbornici predložila proračun za prihodnje računsko leto, ki se začne 14. marca. Začetkom seje se je med živahnim odobravanjem prečital brzojavni odgovor predsednika avstrijske poslanske zbornice dr. Sylvestra, v katerem se zbornici izreka zahvala za čestitke in k otvoritvi zasedanja želi najboljši uspeh; brzojavka izraža željo, da bi se zmage Avstro-Ogrske, Nemčije in Turčije trajno nadaljevale.

Po kratki razpravi je zbornica rešila adresno besedilo, ki splošno in parafrazi navaja glavne točke prestolnega govora in odobruje splošno mobilizacijo armade kot velik uspeh in proglašenje svete vojne kot versko dolžnost in versko pravico. Adresa izraža trdno upanje, da bo Bog islamskim vojsčakom in armadam velikih zaveznikov Avstro-Ogrske in Nemčije podelil zmago. Zbornica odobri besedilo brzojavke, ki se pošlje turškim brambnim silam potom namestnega generalisima Enver paše. Brzojavka slove med drugim: Prišel je dan maščevanja, ki ga je stoletja pričakovalo mlado in staro, mrtvi in živi. V vojni ste z Moskali, največjimi sovražniki otomanstva in islama, in z njihovimi zavezniki, Angleži in Francozi. Uničite jih! Maščujte domove, v katera so doslej prodrli, in rane, katere so doslej zadali. Ne pozabite, da imate onstran meje rešiti brate in nazaj pridobiti pravice. Celokupni otomanski narod, celokupni islam obračata svoj pogled na vas, hrabra armada in mornarica in pričakujeta od vas blagor in prospeh.

Turški uspehi v Črnem morju.

K.-B. Konstantinopol, 28. decembra. Glavni stan objavlja sledeče poročilo: Uradna ruska poročila iz Sebastopola pravijo, da je bila turška križarica „Hamidje“ pred Sebastopolom od nekega torpeda zadeta in težko poškodovana. Prišla je sicer še v Konstantinopol, ali za dalje časa ostane za boje nesposobna.

Takaj odgovor na te ruske laži!

V zadnjih dneh vozila je naša (turška) mornarica skupno s „Hamidje“ v Črnem morju in prišla nepoškodovana nazaj. Eden turških vojnih parnikov srečal je dne 24. decembra rusko flotiljo, obstoječo iz 17 parnikov in sicer iz 5 pancerskih parnikov, 2 križaric in 10 torpedovk. Vkljub temu, da je bil turški parnik sam, napadel je 17 ruskih parnikov. Obstreljeval je uspešno rusko pancersko križarko „Rosislav“ in je potopil ruska minska čolna „Oleg“ ter

„Dvakrat pomaga, kdor hitro pomaga.“

to velja zlasti pri telesnih bolečinah, kakor nastopajo pri revmatizmu, gibtu, išias, neuralgiji, podagri, heksenšnu. Pri teh se dozdeva vsaka

minuta bolečin neskončno dolga in zato smo zlasti hvaležni za hitro odpravo bolečin. Tako hitro odpravo bolečin prinaša Fellerjev priznani rastlinski esenčni fluid z. zn. „Elzafluid“ in zato se priporoča tudi iz hvaležnosti od stotisočih. Tudi mi ga hočemo svojim čitateljem nujno priporočati in bi bilo le želeti, da ga iz-

pozna vsakdo, ki ga mučijo bolečine. Lekarnar E. V. Feller, Stabica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko) pošlje 12 steklenic „Elzafluida“ franko za 6 kron. Istotam zamoremo naročiti tudi Fellerjeve odvajalne Rhabarbara-kroglice z zn. „Elza-kroglice“, 6 škatlic franko za 4 krone 40 h. norse — — —